

Пещерата Лепеница

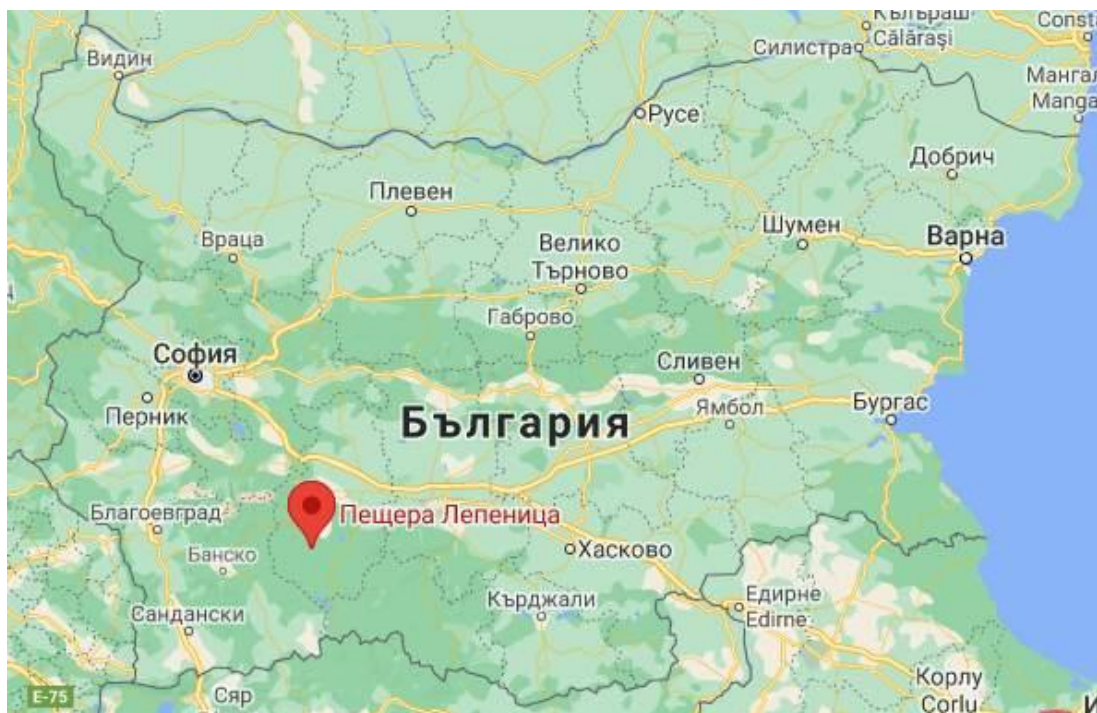
Пещерата Лепеница се намира в Западните Родопи, под връх Сюткя (2186 м), на 10 км югозападно от град Ракитово и на 11 км южно от Велинград. Дълга е 1525 м и е разположена на 975 м надморска височина, с денивелация 10 м. До пещерата има достъп и от Ракитово, и от Велинград. Лепеница има три етажа. Долният е с дължина 273 м и през него тече подземна река. На втория етаж при дъждовно време се образуват четири езера, а в сухо време езерата са само две. Третият етаж е сух, но недостъпен.

Пещерата е богата на сталагмити, сталактити и сталактони и е изключително красива. Тук са открити впечатляващи пещерни бисери, които днес могат да се видят в Природонаучния музей в гр. София. За да изследват Лепеница и пещерите около нея, жителите на Ракитово създават през 1930 г. първия клон на Българското пещерно дружество – София. Още преди това, през 1925 и 1927 г., биоспелеологични изследвания при своето посещение в нея прави акад. Иван Буреш (1885 г. – 1980 г.) като ръководител на Царските природонаучни музеи. Около 400 метра от пещерата са изследвани и картирани през 1931 г., като следват още експедиции, но пълно картиране и изследване е организирано едва през 1973 г.

Пещерната фауна е изключително богата и интересна. Досега са известни 24 вида животни, от които 6 са категоризирани като троглобионти (живещи единствено в пещери).

В Лепеница живеят 6 вида прилепи. Температурата в пещерата е около 10 градуса.

В момента пещерата е туристически обект, след като повече от 50 години е била недостъпна за туристи. Обявена е за природна забележителност през 1960 г. В нея се влиза само с водач и специална екипировка, на групи, не по-големи от 10 души. Движението вътре се осъществява само по строго определени маршрути. Забранено е пушенето и употребата на алкохол и упойващи вещества при посещение в пещерата, както и пипането и чупенето на пещерните образувания.

Източник: сайт на [Министерство на туризма на Република България](#)